

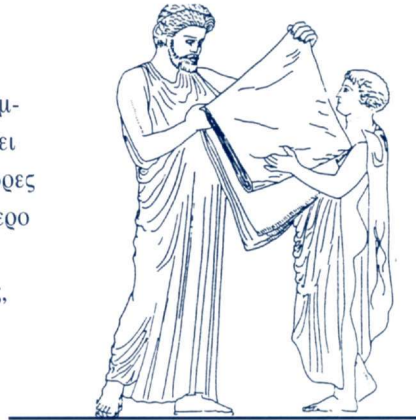

ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΗ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ - Α' ΕΦΟΡΕΙΑ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΛΑΣΙΚΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΩΣ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ - ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ

Το αρχαίο ελληνικό ένδυμα σχηματίζεται από ένα ορθογώνιο κομμάτι ύφασμα από μαλλί, λινό και πολύ σπάνια μετάξι που παράγει ο **όρθιος αργαλειός**. Οι διαφορετικοί τρόποι με τους οποίους άνδρες και γυναίκες το τύλιγαν στο σώμα τους, είτε αφήνοντάς το ελεύθερο είτε ράβοντάς το, και το συγκρατούσαν στη θέση του με **περόνες** (είδος καρφίτσας), **πόρπες** (είδος παραμάνας), **κουμπιά** και **ζώνες**, δημιούργησε τους ποικίλους τύπους ενδυμάτων.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ

ΠΕΠΛΟΣ

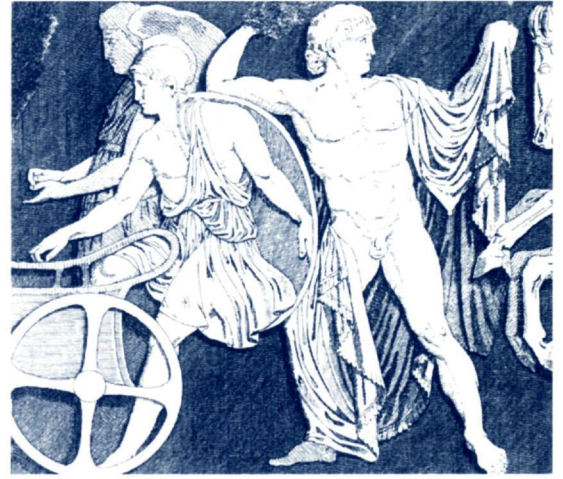

ΧΙΤΩΝ & ΙΜΑΤΙΟ

ΑΝΔΡΙΚΗ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ

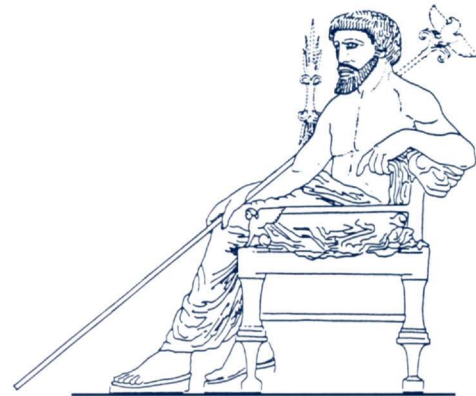
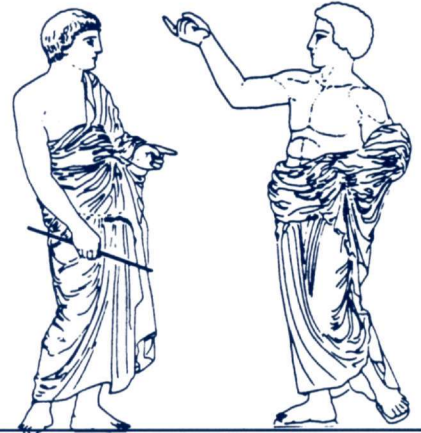
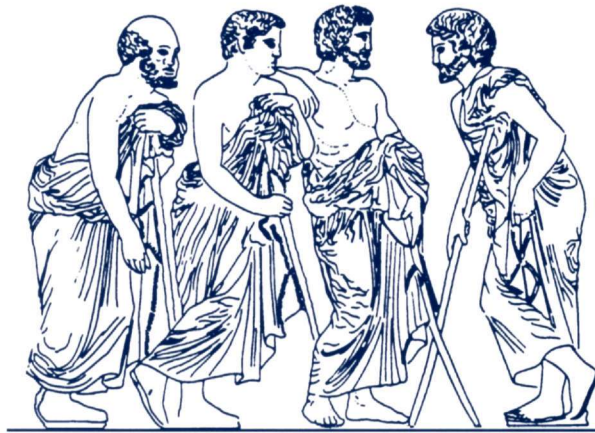

ΧΛΑΜΥΣ

ΧΙΤΩΝΙΣΚΟΣ

ΕΞΩΜΙΣ

ΙΜΑΤΙΟ

ΛΕΞΙΟΛΟΓΙΟ

Εξώμις: Κοντός χιτών που αφήνει τον ένα ώμο ελεύθερο.

Ιμάτιο: Ενδυμα από χονδρό μάλλινο συνήθως ύφασμα. Οι γυναίκες το φορούσαν πάνω από τον χιτώνα ως επανωφόρι και οι άνδρες είτε πάνω από τον χιτώνα είτε κατάσαρκα.

Πέπλος: Ενδυμα από χονδρό ύφασμα που φορούσαν οι γυναίκες. Πριν τυλίξουν το ορθογώνιο ύφασμα στο σώμα τους, το αναδιπλώναν στο επάνω μέρος σχηματίζοντας έτσι το “**απόπτυγμα**”. Το ρούχο στερεωνόταν στους ώμους με “περόνες” ή “πόρπες”. Στη μέση άλλοτε φορούσαν ζώνη και άλλοτε όχι. Η ζώνη μπορούσε να δεθεί επάνω ή κάτω από το “απόπτυγμα”. Οι πτυχές που δημιουργούνται πάνω από τη μέση από το ζώσιμο του ρούχου ονομάζονται “**κόλπος**”.

Χιτών: Ενδυμα από λεπτό ύφασμα που φορούσαν άνδρες και γυναίκες κατάσαρκα. Ήταν ραμμένος στο ένα πλάι και έτσι τον φορούσαν από το κεφάλι και τον συγκρατούσαν στους ώμους με κουμπιά, περισσότερα ή λιγώτερα ώστε να δημιουργούνται μακρὰ και κοντά μανίκια αντίστοιχα (“**χειριδωτός**” και “**αχειριδωτός**”). Στη μέση φορούσαν ζώνη. Ο ανδρικός χιτών που είναι μακρύς μέχρι το δάπεδο ονομάζεται “**ποδήρης**”.

Χιτωνίσκος: Κοντός χιτών. Συνήθως τον φορούσαν οι πολεμιστές αλλά και η Άρτεμις και οι Αμαζόνες.

Χλαμύς: Κοντό ιμάτιο που συγκρατείται με μια “πόρπη”. Συνήθως τον φορούσαν οι έφηβοι, οι στρατιώτες, οι ιππείς, οι αγγελιοφόροι και γενικά όσοι χρειάζονταν ελευθερία κινήσεων.

Κορηλία Χατζησαλάνη